

Čís. 4980.

Odklad exekuce vyklizením (zákon ze dne 25. dubna 1924, čís. 86 sb. z. a n.).

Zavázala-li se povinná strana smírem, že byt bezpodmínečně vyklidí a výslovně se vzdala dobrodiní zákona o odkladu exekuce vyklizením, nelze jí povolití odkladu exekuce.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1925, R II 114/25.)

Žádost dlužníka o odklad exekuce vyklizením soud první stolice zamítl, rekursní soud odklad povolil.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Rekursní soud povšiml si sice toho, že se povinná strana podle smíru, obsaženého v protokolu soudu první stolice ze dne 15. ledna 1924, jednak zavázala byt, o který jde, bezpodmínečně do 31. prosince 1924 vykliditi, jednak se při tom výslovně vzdala dobrodiní zákona ze dne 25. dubna 1924, čís. 86 sb. z. a n., ale nepřikládal tomu právního významu, maje za to, že nelze se vzdáti dobrodiní onoho zákona, poněvadž jde o ustanovení, mající na zřeteli udržení veřejného pořádku mezi obyvatelstvem, tedy o veřejnoprávní ustanovení. Tomuto právnímu názoru nelze však přisvědčiti. Zákon ze dne 25. dubna 1924, čís. 86 sb. z. a n. nevyklučuje a nezakazuje, by se povinná strana nemohla vzdáti ochrany, kterou jí zákon poskytuje, zákon také nenutí povinnou stranu, by použila této ochrany, nýbrž jí dává na vůli, by odložení exekuce nuceným vyklizením navrhovala. Může-li tedy zákona tohoto ve prospěch povinné strany použito býti jenom na její návrh, jde o právo, povinné straně na vůli dané, z čehož vyplývá, že se povinná strana práva toho může také závazně vzdáti a, uzavře-li o tom smlouvu — jako v tomto případě — je to platná, neboť nezakázaná a dovolená smlouva. Vzdávši se výhody onoho zákona, nemůže se povinná strana jí dovolávati.

Čís. 4981.

Vzdaly-li se strany v exekučním řízení po prohlášení usnesení jeho doručení, počíná lhůta §u 65 odstavec druhý ex. ř. dnem prohlášení.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1925, R II 117/25.)

V exekučním řízení odmítl rekursní soud rekurs jako opožděný. Důvody: Dle §u 65 odstavec druhý ex. ř. činí rekursní lhůta v exekučním řízení zpravidla 8 dnů. Rekursní lhůta počíná dle §u 124 c. ř. s. dnem, kdy usnesení bylo straně doručeno, poněvadž se však strany dle zprávy prvního soudce po prohlášení napadeného usnesení jeho doručení vzdaly a proto doručení nebylo zapotřebí, běží dle poslední věty citovaného §u 124 c. ř. s. rekursní lhůta ode dne prohlášení usnesení. Ježto usnesení bylo